

سلطان عبدالحميد ثاني

Ketabton.com

ژباړه او څېړنه:

زاهد خليلي

د کتاب نوم: سلطان عبدالحميد ثاني

ژباړه او څېړنه: زاهد خليلي

ايمپل ادرس: zahidkhalili@yahoo.com

کال: ۲۰۱۴ / جون

فهرست

4	عثماني خلافت ته يوه لنډه کتنه
8	د سلطان عبدالحميد شخصيت
11	واک ته رسيدل يې
13	اساسي قانون
15	مدحت پاشا، فکر او کړنې يې
17	د ترکيې او روسيې اړيکې او جگړه
21	د سان سټيفانو او برلين تړونونه
24	د انگلستان سره اړيکې
25	د فلسطين په اړه يې پاليسي
27	پان اسلاميزم
31	له واکه گوښه کول او پاتې ژوند يې
33	خوان ترکان
37	اخيستليکونه:

عثماني خلافت ته يوه لنډه کتنه

عثماني خلافت په نړۍ کې د مسلمانانو د تېرو شويو خلافتونو څخه وروستی خلافت دی، چې په اوسنۍ ترکيه کې رامنځته او همدلته له منځه يوړل شو. ۳۴ عثماني واکمن د ۱۲۹۹ ز کال څخه تر د ۱۹۰۹ ز کال پورې واکمن وه.

د عثمانيانو بنسټ ايښودونکی عثمان د ارطغرل زوی دی، چې د پلار د مرګ څخه وروسته په ۱۲۸۸ ز کال کې واک ته ورسېد.

تاريخ ترکيه کې داسې ليکي:

د ارطغرل د وفات (۱۲۸۸ز) نه وروسته د هغه مشر زوی عثمان د هغه ځای ناستی شو. په ۱۲۸۸ ز کال کې د سلجوقي سلطان د يوه فرمان له مخې عثمان د سرحدی حاکم په توګه وټاکل شو. (۹: ۱۳)

د عثمان په لاس عثماني ډلې د بېزنطی دولت د امکاناتو او وسايلو په مټ له قبيلوي اسلوبه دولتي اسلوب ته واوښتې، په عثمان پسې يې زوی اور خان (۱۳۲۷ز) کال پر تخت کېناست، ورپسې لومړنی مراد، بيا يې زوی بايزيد، ورپسې محمد بن بايزيد، بيا دوهم مراد بن بايزيد او ورپسې محمد الثاني د قدرت واګې په لاس کې ونيوې، دغه محمد الثاني په تاريخ کې د محمد الفاتح په نوم شهرت لري، چې په ۱۴۵۱ ز کال کې واک ته ورسېد، په ۱۴۵۳ ز کال يې قسطنطينيه فتح کړه، بېزنطی امپراتور (يوولسم قسطنطين) يې وواژه او په دې توګه يې بېزنطی امپراتوري په بشپړه توګه له پښو وغورځوله. (۱۲: ۱۲۱)

قسطنطينيه د اسيا د نيولو دروازه وه، روميانو څو ځله د همدې لارې د اسيا د نيولو لپاره حملې کړې وې. د قسطنطينيې د نيولو لپاره د صحابه کرامو له وخته

سلطان عبدالحمید ثاني

کونښنونه شوي وه. د فاتح له حملي څخه مخکې نږدې یوولس ځلي مسلمانو مشرانو حملي کړې وې؛ خو یوه هم نه وه بريالۍ شوې. فاتح د ۱۴۵۳ ز کال د می په میاشت کې حمله وکړه او دغه سیمه یې ونیوله او پلازمېنه یې د اناتوليې نه استنبول ته ولېږدوله.

د فاتح څخه وروسته په عثمانيانو کې بل مهم شخص سلطان سلیم دی. ده وکولای شول، چې د عثمانيانو امپراتوري لا پراخه کړي، د فارس ځینې سیمې، مصر، شام او حجاز په بشپړ ډول ونیسي او د خلافت اعلان وکړي.

د تاریخ ترکیې لیکوالان لیکي:

کله، چې سلطان سلیم د خلافت اعلان وکړ؛ نو د اسلامي نړۍ په یوه ځای کې هم د مخالفت غږ وانه ورېدل شو. (۹:۱۱۴)

د سلطان سلیم د وفات (۱۵۲۰ز) نه وروسته یې زوی سلیمان اعظم، چې په سلیمان القانوني مشهور دی، واک ته ورسېد. ده عثماني امپراتوري ډېره پراخه کړه. اروپایي هېوادونه بلغاریه، هنګري او وینس یې ونیول.

ځینې مؤرخین د سلیمان القانوني له دورې سره د عثماني خلافت د زوال خبرې پیلوي؛ ځکه له ده وروسته د حکومت کولو طرز بدل شو، واکمن په عیش او عشرت بوخت شول، ځینې واکمن د کم عمر په درلودلو سره د خلیفه کېدو وړ نه ول، فوځ به زیاتره وخت بغاوتونه کول او واکمن به یې وژل.

سلیمان په خپلې واکمنۍ کې عثماني سلطنت خپل عروج ته ورسوه، د هغه وروسته د خلافت زوال شروع شو. د څو کلونو پورې د زوال نښې نه لیدل کېدې؛ خو داخلي ستونزې د سلیمان القانوني په وخت کې پېدا شوې. یوه ترکي مؤرخ قوطجي د سلطنت د زوال د پېل په اړه څو مادې ذکر کړي، چې درې مهمې یې دلته لیکم.

سلطان عبدالحميد ثاني

۱- په لومړيو کي به سلطان د ديوان په هر مجلس کي د خپلو وزيرانو سره موجود وه او د هغوی سره به يې مشوره کوله؛ خو سليمان القانوني دغه رواج پای ته ورسوه.

۲- سلطان سليمان داسي کسان په لوړو څوکیو وټاکل، چي د لوړو څوکیو اهل نه ول.

۳- د سلطنت د وزيرانو پر ځای د حرم د بنځو او نورو هغو خلکو څخه چي د سلطنت پوري يې هېڅ اړیکه نه درلوده، مشوري اخيستل يې پيل کړل. (۹: ۱۴۲)

د سلطان سليمان القانوني وروسته په نږدې عثمانيانو کي داسي کوم شخص نه دی تېر شوی، چي هغه دې د سترو کارنامو لرونکی وي او عثماني سلطنت ته يې کوم ستر خدمت کړی وي، بس د وروستيو په واکمنیو عثمانيانو خپلي زیاتره سیمي له لاسه ورکړي، په یونان، سربيا، ولاچیه او نورو سیمو کي بغاوتونه وشول او پای دغو سیمو ازادي واخیسته. عثمانیانو د روسیې او فرانسې سره ځیني جگړي وکړي او تړونونه يې هم لاسلیک کړل.

د سلطان سليمان القانوني ډېر وروسته د دویم سلطان محمود (۱۸۰۸-۱۸۳۹ز) په وخت کي محمد علي پاشا رامنځته شو، دی د مصر والي وه او د عثمانیانو په اشاره يې په نجد کي د وهابي تحریک د پلویانو سره جگړي وکړي او هغوی يې له منځه یوړل.

ډاکټر علي محمد محمد صلابي د پاشا په اړه لیکي:

هغه د خپل مکر و فریب او ښه ذهانت په وجه د مصري علماوو اعتماد تر لاسه کړ، په ډېر خباثت، مکر او چاپلوسی يې په مصر کي خپل سیال (واکمن) لرې کړ او په ۱۸۰۵ ز کال کي د مصر د والي په توگه وټاکل شو. ډاکټر صلابي مخکي لیکي، چي د ماسوني ډلې او محمد علي پاشا تر منځ اړیکي موجودې وې. (۸: ۳۹۴-۹۶)

سلطان عبدالحمید ثاني

د لومړي سلطان عبدالحمید په واکمنۍ (۱۸۳۹-۱۸۶۱ز) کې د تنظیمات په نوم یوه نوې دوره شروع کيږي. هغه دوه فرمانونه د قانون په شکل وړاندې کړل.

په ۱۸۵۴ او ۱۸۵۶ ز کلونو کې دوه فرمانونه جاري شول، د دې فرمانونو په خپرېدو سره د تنظیماتو په نوم نوې دوره پیل شوه، دا یوه اصطلاح ده، یانې هېوادنۍ چارې په غربي ډول مخکې وړل، د دې فرمانونو په جاري کولو سره په اسلامي شریعت باندې د عمل کولو سلسله ودرېده او په هېواد کې د قانون او نورو ادارو د رامنځته کېدو یوه نوې لړۍ پیل شوه. (۸: ۴۲۸)

د همدې لومړي سلطان عبدالحمید د واکمنۍ پر مهال د کریمیا جګړه رامنځته شوه، چې روسیه یو خوا او ترکیه بلخوا وه. وروسته متحدو فوځونو (انگلستان او فرانسې) هم د روسیې پر ضد د جګړې اعلان وکړ، د دې اعلان وجه د سائنیوپ عام وژنه وه، چې د روسیې لخوا وشوه.

پروفیسر انصارالحسن لیکي:

د ۱۸۵۴ ز کال په سپتمبر کې متحد فوځونه (انگلستان او فرانسه) د کریمیا جزیرې ته ورسېدل، دلته د تېرو شپږو میاشتو څخه د ترکی او روسي فوځ تر منځ جګړه روانه وه، د دواړو خواوو تر منځ ستره جګړه د سپتمبر په ۳۰ د ایلاما د سیند سره نږدې وشوه، چې روسي فوځ په کې ماته وخوړه. (۴: ۳۹۷-۹۸)

په ۱۸۶۱ ز کال کې د لومړي سلطان عبدالحمید وروسته د هغه ورور عبدالعزیز خلیفه شو.

سلطان عبدالعزیز د اروپا دوره وکړه، هغه دا احساس کړه، چې د اروپا ټول قوتونه د عثماني دولت پر ضد متحد دي او هر وخت د دوی پر ضد توطیې جوړوي، هغه کوبنښن وکړ، چې د اروپا او روس تر منځ د شته اختلافاتو څخه ګټه واخلي. د دې موخې لپاره یې روسي سفیر ته څو ځله استنبول ته د راتګ دعوت ورکړ. اروپایي هېوادونه ترې ووېرېدل او د هغه پر ضد یې د بې ځایه مصارفو او اصراف

سلطان عبدالحمید ثاني

ښه پروښاند وکړ. پای مدحت پاشا عبدالعزيز لري کړ او د خپلو ملگرو په مرسته يې هغه وواژه. (۸: ۴۴۳-۴۴۴)

د عبدالعزيز وروسته يې وراره (پنځم مراد) د شيخ الاسلام د فتوا له مخې خليفه وټاکل شو، دی د لومړي سلطان عبدالحميد زوی وه.

ډاکټر صلابي ليکي:

کله چې نيمه شپه د خوبه راوښ کړل شو او د عبدالعزيز د لري کېدو نه خبر شو؛ نو ويره پرې راغله، عقلي قوت يې ملگرتيا پرېښوده او بيا چې کله د حسن جرکسي د وژنې نه خبر شو؛ نو عصبي کمزوري ورته پېداشوه. کله چې مدحت پاشا په خپل لاس د جوړ شوي قانون اعلان کاوه؛ نو د پنځم مراد حالت نور هم خرابېده... تر دې چې بشپړ ليونی شو. په دې وخت کې شيخ الاسلام فتوا ورکړه، داسې چې، کله چې د مسلمانانو واکمن پوره ليونی وي؛ نو د امامت هدف له منځه ځي؛ نو ايا په دې وخت کې يې لري کول صحيح دي او کنه؟ (بيا ځواب ورکوي) په دې وخت کې د امامت (خلافت) نه د هغه لري کول صحيح دي. (۸: ۴۴۵-۴۴۶)

له ده وروسته يې ورور دويم سلطان عبدالحميد په تخت باندې کېناست. دی د عثماني خلافت وروستی (۳۴ م) خليفه دی، چې د ۱۸۷۶ ز کال څخه تر ۱۹۰۹ ز کال پورې خليفه وه. هسې خو عثماني خلافت د ۱۹۲۴ ز کال پورې موجود وه؛ خو واک د عثماني واکمن پر ځای د نورو سره وه.

د سلطان عبدالحميد شخصيت

لکه مخکې چې مو ورته اشاره وکړه، سلطان عبدالحميد د عثماني خلافت وروستی واکمن وه، دی د پنځم مراد ورور او د هغه وليعهد وه، د مراد وروسته د لوی مفتي او لومړي وزير مدحت پاشا لخوا خليفه وټاکل شو.

ډاکټر محمد صلابي د هغه د کوچنيوالي او زده کړو په اړه داسې ليکي:

سلطان عبدالحميد ثاني

سلطان عبدالحميد د عثماني سلطنت په واکمنو کې ۳۴ م سلطان وه. ۳۴ کلن وه، چې په تخت باندې کېناسته؛ ځکه چې هغه په ۱۸۴۲ ز کال کې پېداشوی وه.

لس کلن وه، چې مور يې مړه شوه او پالنه يې د ناسکه مور په غاړه شوه، هغې د يوې سکه مور په توګه د هغه صحيح پالنه وکړه. هغې د سلطان سره ډېره مينه درلوده، تر دې چې د مرګ څخه مخکې يې وصيت کړی وه، چې زما ټول ملکيت د هغه دی. هغه ډېره دينداره ښځه وه او د سلطان پالنه يې هم په همدې ډول کړې وه، چې د سلطان په ژوند باندې د هغې اغېز ليدل کېږي.

سلطان عبدالحميد د سلطان په قصر کې د خپل وخت (مروج) اخلاق او علوم د تکره استادانو نه زده کړل، عربي او فارسي ژبې يې زده کړې، تاريخ او ادب يې مطالعه کړل، د تصوف په اړه يې مالومات ترلاسه کړل او هغه په ترکي ژبه شعرونه هم ويل. (۸: ۴۴۹)

په کوچنيوالي کې يې د استنبول د وتلو علماوو او شيخانو نه درس ووايه. قران شريف يې په درست ډول لوستلای شو، د پيغمبر عليه السلام سنت او د حنفي فقهې مکتب يې هم ولوست. هغه د يوه صوفي په توګه وروزل شو، په ځانګړي ډول د نقشبندي او هېلوتي په فکر، کوم فکر چې د هغه د واکمنۍ په پېر کې ليدل کېږي. www.islamichistory.com

د وسلې استعمال يې زده کړ، په توره او نېزه وهلو کې يې مهارت ترلاسه کړ، تل به يې جسماني تمرين کاوه. په نړيوال سياست به يې ژور نظر ساته او د خپل هېواد د طول او عرض دننه په پېښو به يې ځان پوره خبروه.

سلطان عبدالعزيز (د سلطان عبدالحميد کاکا) د اروپا دوره کوله، چې يو دولتي پلاوی هم ورسره موجود وه، په دې پلاوي (عثماني پلاوي) کې يو شخص چې عبدالحميد نومېده هم شامل وه، چې د اروپايانو په مخکې په خپل ساده لباس او پاک سېرت سره ولاړ وه.

سلطان عبدالحمید ثاني

دغه دوره ۱۸۶۷ ز کال د جون په ۲۱ مه پېل او د اگست په ۷ مه پای ته ورسېده، دغه عثماني پلاوي فرانسه، انگلستان، بيلجيم او استريا-هنګري دولتونه د نږدې وليدل.

د دې اروپايي سياحت نه سلطان عبدالحميد ډېرې تجربې ترلاسه کړې او وروسته يې د خپل حکومت په جريان کې ترې د ګټې اخيستو کوښښ وکړ.

چې ځينې مهمې يې دادي:

- ۱- د اروپايانو اقتصادي طريقې، مختلف اخلاق او کلتوري بدلونونه.
 - ۲- صنعتي او فوځي پرمختګونه، په ځانګړي ډول د جرمني او فرانسې ځمکني او د انگلستان بحري فوځي پرمختګونه.
 - ۳- نړيواله سياسي لوبه.
 - ۴- په عثماني دولت باندې د اروپايي هېوادونو اغېز. (۸: ۴۵)
- د تاريخ ترکيې ليکوالان د هغه د شخصيت په اړه ليکي:
- ځينې مؤرخين هغه د يوه چالاک، مکار، بزدل او فريبکار شخص په توګه پېژني... او هغه د ترکيې په معاصر تاريخ کې تر ټولو يو جنجالي شخص دی. (۹: ۲۶۹)

وتلی ترکي مفکر او ليکوال فتح الله ګولن د سلطان د شخصيت په اړه داسې ليکي:

د سلطان د حکومت پېر د فتنو او فساد پېر وه او هغه د ټولو په اتفاق ډېر ذهين، هوښيار او باتدبيره انسان وه... بلخوا زموږ ځينې غير معتدل او بې ادبه خلک هغه ته د يوه بزدل شخص په توګه ګوري.

هغه ظالم نه وه، بلکې د هغه په شخصيت کې چې کوم نظم او ضبط موجود وه، غوښتل يې، چې په ټولنه کې يې نافذ کړي. هغه غوښتل، چې ټولنه د زوال او شاتګ

سلطان عبدالحمید ثاني

نه وژ غوري، يا ټولنې ته پرمختګ ورکړي او کنه وي؛ نو د نورې ابترۍ نه خو يې وژ غوري. په دې وخت کې د سخت نظم او ضبط راوستل د وخت غوښتنه وه. سربېره پر دې هم زموږ ځينې تکړه او د احترام وړ اديبان او شاعران په خپلو ليکنو او شعرونو کې د هغه په شخصيت نيوکه کوي؛ خو که چېرته هغوی د سلطنت د سقوط نه وروسته حالات مشاهده کړي؛ نو په خپلو غلطيو به پوه شي او بښنه به وغواړي.

په ټولو عثماني واکمنو کې د فاتح وروسته سلطان عبدالحمید دی، چې په علومو او فنونو کې يې ستر خدمت کړی دی. پوهې او علومو ته د خدمت په برخه کې د هغه شخصيت د يوه نابغه حيثيت لري، په نوي ډول د مدرسو د جوړولو کار د سلطان عبدالحمید په وخت کې پېل شو.

سلطان عبدالحمید دومره زړه سواندي انسان وه، چې دغه زړه سواندتوب د هغه ذهني ناروغي ګرځېدلې وه، هغه د هېڅ انسان د وينې تويول نه غوښتل، همدا يې رحمت او شفقت وه. www.fgulen.com

هغه ترکي ليکوالان او سياسي فعالين چې د نويو عثمانيانو او يا هم د ځوانو ترکانو د غورځنگونو غړي وه، هغوی ټول سلطان عبدالحمید ته په نېک نظر نه ګوري، په هغه نيوکه کوي او د پرمختګ دښمن يې ګڼي. د دواړو غورځنگونو غړي د لوېديز د اخلاقو او کلتور نه اغېزمن شوي ول او غوښتل يې، چې په ترکيه کې په هماغه ډول اخلاقي سيستم، سياسي نظام او نور لوېديز قوانين پلي کړي – لکه وروسته چې بيا همداسې وشول – ؛ خو سلطان د هغوی د غوښتونو مخالفت کاوه. کېدای شي، چې د لوېديز پلوی د غوښتنو سره د مخالفت لامل وي، چې ځينې کسان په سلطان باندې نيوکه کوي.

واک ته رسيدل يې

سلطان عبدالحمید د سلطان عبدالعزيز وراره دی، د سلطان عبدالعزيز د لرې کېدو او وژل کېدو وروسته يې وراره پنځم مراد په تخت کېناست، چې يوازې څو

سلطان عبدالحميد ثاني

مياشتي يې واکمني وکړه. وروسته د ځينو ناوړه حالاتو د ليدو او اورېدو په پايله کې ليونی شو او خپل عصبي توازن يې له لاسه ورکړ.

ډاکټر محمد صلابي د عبدالعزيز وروسته د پنځم مراد په اړه داسې ليکي:

کله چې نيمه شپه د خوبه راوښ کړل شو او د عبدالعزيز د لرې کېدو نه خبر شو؛ نو ويره پرې راغله، عقلي قوت يې ملگرتيا پرېښوده او بيا چې کله د حسن جرکسي د وژنې نه خبر شو؛ نو عصبي کمزوري ورته پېداشوه. کله چې مدحت پاشا په خپل لاس د جوړ شوي قانون اعلان کاوه؛ نو د پنځم مراد حالت نور هم خرابېده... تر دې چې بشپړ ليونی شو. په دې وخت کې شيخ الاسلام فتوا ورکړه، داسې چې، کله چې د مسلمانانو واکمن پوره ليونی وي؛ نو د امامت هدف له منځه ځي؛ نو ايا په دې وخت کې يې لرې کول صحيح دي او کنه؟ (بيا ځواب ورکوي) په دې وخت کې د امامت (خلافت) نه د هغه لرې کول صحيح دي. (۸: ۴۴۵-۴۶)

د خپل ورور مراد نه وروسته د پنجشنبې په ورځ د ۱۸۷۶ ز کال د اگست ۱۳ مه د هغه په لاس بيعت وشو، په دې وخت کې يې عمر ۳۴ کاله وه. د بيعت لپاره وزيران او د دولت نور ملکي او فوځي مشران د طوبقبو په سراي کې حاضر شول، په دې ډول د مختلفو ډلو د نمائندگانو لخوا هغه ته د خلافت مبارکي ورکړل شوه. د سلطنت په طول او عرض کې د توپونو سلامي ووهل شوه او جشنونه وشول. (۸: ۴۵۱)

کله چې سلطان عبدالحميد واک ته ورسېد؛ نو ټول سلطنت د ستونزو سره مخ وه. د هغه دغه حالت د حضرت علي کرم الله وجهه د خلافت سره يو ډول ورته والی لري. د شلمې پېړۍ ستر مفکر بديع الزمان نورسي ترکي ليکي: د هغه وخت د سترو فتنو د ختمولو لپاره د حضرت علي (ک) په شان يو شخصيت ته اړتيا وه او هغه (سلطان) په ډېرې ځوانمردۍ سره د هغه وخت د فتنو سره مقابله وکړه.

کله، چې هغه سلطان وټاکل شو؛ نو د خلافت حالات څه په دې ډول ول:

سلطان عبدالحمید ثاني

په تونس کې نا امني خپره شوې وه، فرانسويانو او ايټاليويانو په مراکش کې لاسوهنې کولې او فتنې يې راپارولې. مصر کې يو ستره تبديلي متوقع وه، عربان نا ارامه ول، لنډه دا چې که ترکيه په کومه نړيواله جگړه کې داخله شي؛ نو ضرور به ماته وخوري.

د کريټ د جزيرې حالات هم هماغه ډول ول، د هغه ځای فوځ او حاکمان د وضعې په حاکمولو ناکامه ښکارېدل؛ ځکه هلته غربيان د يوې خطرناکې بلا په توگه موجود ول او د وتو هېڅ اراده يې نه درلوده. په بالکانو کې روسيې ښکاره مداخله کوله اومخالفتونه او فتنې راپارولې. سلاويانو د بلغاريې اوسېدونکي تحريکول، چې د عثماني سلطنت نه ازادي واخلي. www.fgulen.com

واک ته د رسېدو وروسته يې مدحت پاشا يو ځل بيا د لومړي وزير په توگه وټاکه.

لکه پاس چې مو ذکر کړل، سلطان د خپل ليوني ورور پنځم مراد وروسته خليفه وټاکل شو. دی نږدې ۳۳ کاله د عثماني خلافت واکمن وه او په عثمانيانو کې دويم شخص دی، چې دومره اوږده واکمني کوي. په ۱۹۰۹ ز کال کې د ځوانو ترکانو د يوه پاڅون او نړيوالو توطيو په ملاتړ له واکه گوښه کړای شو، چې وروسته به پرې په تفصيل سره خبره وکړو.

اساسي قانون

د سلطان عبدالحمید ثاني د واکمنۍ په لومړي کال اساسي قانون جوړ شو، مدحت پاشا چې لومړی وزير وه، هغه يې په جوړولو کې ډېر کوښښ وکړ.

د مدحت پاشا په اړه ويل کيږي، چې هغه غوښتل، تر څو جمهوري نظام رامنځته کړي. تر دې چې د هغه د وفات وروسته هم همدا خبره کېده، چې هغه په ترکيه کې د يوه قانون لرونکي جمهوري نظام غوښتونکی او ملاتړی وه، دا خبره د يادولو وړ ده، چې د جمهوري نظام په موجوديت کې يې د پاچا د منصب او مقام په اهميت

سلطان عبدالحميد ثاني

باندې زور اچوه. هغه د مراد (پنځم) د معزولۍ پر مهال مجلس ته ويلي وه، چې: دولت د پاچا پرته نشي چلېدای.

د دېسمبر په ۲۳-۱۸۷۶ ز کال ماسپينين نږدې يوه بجه د قانون د نافذولو اعلان وشو، د قوي باران د ورېدو سربېره زيات خلک موجود ول؛ خو سلطان نه وه، د ۱۰۱ توپونو د سلامۍ په وهلو سره د قانون د نافذولو اعلان وشو، خلکو خوښي ښکاره کړه او خپل کورونه يې روښانه کړل، په همدې ورځ ماښام ځوانانو جلوس وويسته، د سلطان زنده باد او مدحت پاشا زنده باد نعرې يې وهلې. د ديني مدرسو او فوځي ښوونځيو د زده کوونکو گڼوالی د ليدو وه، د دېسمبر په ۲۴ مه د يوې ورځپانې سرليک په دې ډول وه:

پرون ورځ د ټول عثماني رعيت لپاره

د خوښۍ د پيلېدو ورځ وه

د هېواد په لږ و بر کې خوښۍ ښکاره شوې؛ خو د سلطنت په غير مسلمو اقليتونو کې د بالکان د عوامو خوښي نه ليدل کېده، په رومانيه کې خو د قانون پر ضد لاريون وشو؛ ځکه دا خلک د جلا والي غوښتونکي ول، ارمن او يهودان په دې قانون باندې خوښ ول، په استنبول او ادريناييل کې پرتو يونانيانو هم خوښي ښکاره کړه او ښه راغلاست يې ورته ووايه.

د ۱۸۷۶ ز کال قانون ۱۲ برخې او ۱۱۹ مادې درلودې، چې د سلطان د حکومت کولو، د لومړي وزير د ټاکلو، د وزيرانو او شيخ الاسلام د ټاکلو، د نظامي افسرانو د ټاکلو، د جرگو د واکونو او نورو ذکر په کې شوي وه. (۹: ۲۹۱-۹۷)

سلطان عبدالحميد ثاني د ځينو کړيو په غوښتنه په ۱۹۰۸ ز کال کې يو ځل بيا اساسي قانون نافذ کړ؛ خو په ورپسې کال کې د فوځ يوې برخې د دې قانون د پلي کولو پر ضد د اسلام په نوم بغاوت وکړ، دوی په قسطنطينيه کې د يووالي او پرمختگ د گوند ځينې غړي ووژل، په دې سره محمود شوکت پاشا راپاڅېده او

سلطان عبدالحميد ثاني

سلطان يې د اپريل په ۲۶ د شيخ الاسلام په فتوا له تخته کوز کړ او واک خوانو ترکانو ته انتقال شو.

مدحت پاشا، فکر او کرنې يې

مدحت پاشا د ډېر وخت لپاره د عثماني ترکانو د لومړي وزير په حيث دنده اجراء کړه، هغه د عبدالعزيز او پنځم مراد په لرې کولو کې ستر رول ولوبوه. د پنځم مراد د لرې کولو وروسته يې عبدالحميد د مفتي په فتوا واک ته ورسوه، سلطان عبدالحميد، مدحت پاشا يو ځل بيا د لومړي وزير په توگه وټاکه.

مدحت پاشا په ترکيه کې د جمهوري نظام غوښتونکی وه، هغه غوښتل، چې د سلطان واکونه محدود کړي، په سلطان باندې يې اساسي قانون منظور کړ، هغه په ترکيه کې د يوه پارلماني حکومت نه، چې زيات واک ولري، ملاتړ کاوه.

دا چې مدحت پاشا څنگه شخص وه، مختلفو ليکوالانو يې په شخصيت باندې ليکل کړي دي. وتلی ترکي ليکوال فتح الله گولن (په يوه مقاله کې) او ستر عرب مؤرخ ډاکټر محمد صلابي هغه د دويمه يهودانو د تحريک پټ غړی گڼي او هم يې د عبدالعزيز په وژلو تورنوي.

ډاکټر محمد صلابي ليکي:

سلطان (عبدالحميد) مدحت پاشا لومړی وزير وټاکه او د دېسمبر په ۲۳-۱۸۷۶ ز کال يې د يوه قانون اعلان وکړ، چې په کې يې د ښاري ازاديو ضمانت ورکړی وه. (۸: ۴۵۱)

فتح الله گولن ليکي:

مدحت پاشا د دويمه (يهودانو) سره اړيکه درلوده، هغه سره د اروپا ملاتړ موجود وه او د فتنې د اور په تازه کولو کې يې رول لوبوه.

سلطان عبدالحميد ثاني

مدحت پاشا د خپلو ملگرو په ملاتړ د سلطان عبدالحميد کاکا سلطان عبدالعزيز وواژه او بيا يې د دې وژنې د پټولو لپاره دا دعوه وکړه، چې سلطان خان وژنه کړې ده. www.fgulen.com

مدحت پاشا د دونه يهودانو څخه وه. ماسوني مبلغينو په ختيځ او لوېديز کې د هغه د بڼه توب لپاره تبليغ کاوه، چې هغه په عثماني امپراتورۍ کې د ازادۍ او اصلاح بيرغ لور کړی دی. سيکولرانو هغه ته د قانون د بابا نوم ورکړی وه، هغوی په ورځپاڼو، رسالو او جريدو کې د هغه لپاره بڼه کمپاينونه کول، تر دې، چې هغه د عثماني سلطنت د لومړي وزير څوکۍ ته ورسېده، بيا يې د تخريب او سازشونو لړۍ شروع کړه. د ماسونيانو او يهوديانو ملاتړ ورسره مل وه، د حکومت د پرځولو لپاره يې د ماسونيانو د چلونو نه کار اخيست... مدحت پاشا د يهودي او ماسوني نړيوالو ډلو په مرسته د يوې ټولنې بنسټ کېښود، چې د (يووالي او پرمختګ) ټولنه نومېده... سلطان (عبدالحميد) چې کله د دې يهودي سازشونو نه خبر شو؛ نو هغه يې ژر ونيوه او تبعيد يې کړ. (۸: ۴۴۴)

مدحت پاشا به د شراب څښلو په محافلو کې د حکومت ټول مهم او پټ رازونه افشاء کول او په دويمه ورځ به دغه خبرې د استنبول د خلکو په خولو وې. يوه شپه يې خپل اراده (پلان) داسې ښکاره کړ، چې زه به ډېر ژر د عثماني دولت پر ځای د جمهوريت اعلان وکړم او په خپله به يې مشري کوم.

په مدحت پاشا باندې د سلطان عبدالعزيز د وژنې تور هم وه. سلطان عبدالحميد يو کميسون وگماره، چې د دې په اړه تحقيق وکړي، بيا يې تورن کسان محکمې ته وړاندې کړل، مدحت پاشا مجرم وپېژندل شو او په مرگ يې محکوم کړ؛ خو سلطان عبدالحميد مداخله وکړه او د هغه د مرگ جرم يې په ابدې حبس بدل کړ. مدحت پاشا يې حجاز ته تبعيد کړ، چېرته چې د فوځي بنديانو لپاره يو زندان موجود وه.

سلطان عبدالحميد د خپلو اسلافو په شان د خپلې واکمنۍ په اوږدو کې د خپلو اختياراتو نه استفاده کوله، مدحت پاشا لومړنی شخص وه، چې د هغه د اختياراتو په مقابل کې خنډ واقع کېده او هغه د دې قربانۍ لومړنی وزګوری وګرځېده. هغه

سلطان عبدالحمید ثاني

پراخه اختیارات (واکونه) چې قانون سلطان ته ورکړي ول، لومړي وزیر (مدحت پاشا) غوښتل، چې هغه محدود کړي؛ ځکه په حکومتي چارو کې هغه دویم مقام درلود او د واکونو اصلي واک د سلطان سره وه. (۵۳-۸:۴۵۲)

د ترکیې او روسیې اړیکې او جگړه

۱- اړیکې

د عثماني ترکیې او روسیې تر منځ اړیکې د سلطان عبدالحمید د واکمنۍ په دوران کې تر ډېره خرابې وې؛ ځکه روسیې پخوا هم د عثماني ترکیې د لاس لاندې سیمو کې خلک د ترکی حکومت پر ضد بغاوت ته هڅول. روسیې غوښتل، چې دغه سیمې (د باسفورس ابنا، توره بحیره اود بالکانو سیمې) تر خپل واک لاندې راولي، هغوی یې د عثمانيانو پر ضد شورش ته هڅول او دا بهانه یې کوله، چې عثمانيان د هغه ځای د عیسوي اوسېدونکو سره ښه سلوک نه کوي او ازادي یې ترې اخیستې ده.

د دواړو هېوادونو تر منځ د کریمیا د جگړې د پیلېدو یو لامل هم همدا سیمې وې، د کریمیا جگړه (۱۸۵۳-۱۸۵۶ز پورې) چې د ترکیې او روسیې تر منځ پېښه شوه او وروسته په کې متحد فوځ (انگلستان او فرانسې) هم برخه واخیسته، انگلستان د روسیې په مقابل کې د ترکیې د ادعا ملاتړ وکړ؛ ځکه د ترکیې په ګټو کې د انگلستان ګټې نغښتې وې. دغه جگړه د روسیې په ماتې او د پاریس په کنفرانس سره پای ته ورسېده.

ډاکټر محمد صلابي لیکي:

روسیې د دیني، سیاسي او اقتصادي لاملونو په وجه غوښتل، چې ځان ګرمو اوبو ته ورسوي. لوی پطرس روسانو ته وصیت کړی وه: د عثمانيانو سره دې

سلطان عبدالحمید ثاني

تمدني کشمکش جاري وساتل شي، تر دي چي د هغوی نښه له دي نړۍ څخه ورکه شي.

روسيي په همدې نصحيټ عمل وکړ. د سلطان عبدالحميد د واکمنۍ په پېر کي د بالکانو، يونان او د نورو عثماني سيمو خلکو د روسانو او اروپايانو په اشارو بغاوتونه وکړل. (۸:۴۶۰)

پروفيسر انصارالحسن ليکي:

په ۱۸۶۶ ز کال کي د کريټ د جزيري اوسېدونکو د روسيي په غوښتنه د ترکانو پر ضد د بغاوت بيرغ پورته کړ، يونان يې هم ملاتړ وکړ، په دي سره د روسيي او يونان تر منځ د جگړې خطر رامنځته شو؛ خو اروپايي قومونو مداخله وکړه او په ۱۸۶۹ ز کال کي د کريټ جزيري داخلي ازادي ترلاسه کړه. (۴: ۶۱۷)

يوازي د کريټ جزيره نه وه، چي روسانو يې ملاتړ کاوه او بغاوت ته يې هڅول، د سربيا، رومانيي، بلغاريي او نورو بالکاني هېوادونو د ازادۍ په تحريکونو کي هم روسيي مستقيم او غير مستقيم لاس درلود.

سيد محمد فضل الله بخاري ليکي:

د مرکزيټ په پای ته رسولو سره په ختيځ او لوېديځ کي پروت (عثماني) سلطنت د سياسي يووالي څخه هره ورځ بي برخي کېده او په لرو پرتو سيمو کي غير مسلمانو اقليتونو د نورو په مټ وراني پېل کړ. (۷: ۵۵)

۲- جگړه

د ترکيې او روسيې تر منځ پخوا هم ډېرې جگړې شوې وې، چي د جگړې مرکز به د بالکان هېوادونه ول. روسيې د پخوا څخه غوښتل، چي د بالکان هېوادونه د خپلي ولکي لاندې راولي. روسيې به د بالکان د هېوادونو عيسايي اوسېدونکي د عثماني ترکيې پر ضد جگړې ته هڅول.

سلطان عبدالحمید ثاني

پروفیسر انصارالحسن په تاریخ جدید یورپ کې د ترکیې او روسیې تر منځ د (۱۸۷۷ ز) کال د جګړې لاملونه په دې ډول لیکلي دي.

د ۱۸۷۶ ز کال په اګست کې د ترکیې د ولکې لاندې ولایتونو بوسنیا او هرزګونیا بغاوت وکړ، یو ترکی چارواکی یې وواژه او سربیا او مونتي نیګرو یې هم ملاتړ وکړ.

د ۱۸۷۶ ز کال په اپریل کې د بلغاریې خلکو د ترکانو پر ضد بغاوت وکړ او ترکان یې قتل عام کړل، ترکانو وځپل او هغوی یې باغیان اعلان کړل.

د ۱۸۷۶ ز کال په جون کې د مونتي نیګرو او سربیا خلکو د روسیې په اشاره د بوسنیا، هرزګونیا او بلغاریې د خلکو د ملاتړ لپاره د ترکیې پر ضد د جګړې اعلان وکړ، چې په دې سره حالات نور هم بحراني شول. په زرګونو روسي رضا کار د یوه روسي جنرال په مشرۍ سربیا ته ننوتل. (۴: ۶۱۸-۱۹)

د جګړې د مخنیوي لپاره د ځینو اروپایي هېوادونو لخوا ډېر کوبنېونه وشول، مختلف کنفرانسونه راوغوښتل شول، د روسیې لخوا داسې وړاندیزونه وشول، چې ترکانو ومنل؛ خو بیا هم د جګړې مخه ونه نیول شوه؛ ځکه روسیې به بیا څو داسې شرایط وړاندې کول، چې سلطان ته به د منلو نه ول، هماغه وه، چې ۱۸۷۷ ز کال د اپریل په ۲۴ روسیې د ترکیې پر ضد د جګړې اعلان وکړ.

ترکیه یو خوا او سربیا، بلغاریه، روسیه، استریا، بوسنیا، هرزګونیا او رومانیه بلخوا ول.

د جګړې احوال د ډاکټر محمد صلابي په کتاب کې داسې لیکل شوی.

رومانیه هم د روس ملګري شوه، عثمانیانو د روسیې سره ډېر سخت جنگ وکړ، روسي فوځ د دانیوب د سیند نه تېر شو او د عثماني دولت ډېرې سیمې یې د خپلې ولکې لاندې راوستې، لکه تېره نو او نیقو لېلي، چې اوس د بلغاریه هېواد سیمې دي. په دې ډول روسیې مهمې سیمې ونيولې. روسي فوځ ته د ماتې ورکولو لپاره سلطان په خپل فوځ کې ځینې تغیرات راوستل، روسیې کوبنېن وکړ، چې د

سلطان عبدالحميد ثاني

پليونا (Plevna) ښار ونيسي، دا بالکانو ته تلونکي مهمه بندرگاه وه؛ خو د عثماني فوځ تکره سپه سالار عثمان پاشا روسي فوځ ته ماتې ورکړه او هغوی يې شا تگ ته اړ کړل. روسيې د خپل ډېر فوځ سره بيا حمله وکړه؛ خو بيا يې ماته وخوړه، د عثمان پاشا د تکره والي په اړه سلطان يو ځانگړی فرمان صادر کړ، چې په کې يې د عثمان پاشا ډېره ستاينه کړې وه.

کله چې روسان د دغه تکره مشر په مقابل کې ناکام شول؛ نو خپله پاليسي يې بدله کړه، د ښار محاصره يې پېل کړه او عثماني دفاعي فوځ ته يې د سامان د رسولو لاره يې بنده کړه، سربېره پر دې يې په ښار باندې حمله هم وکړه، چې روسي قيصر هم په کې شامل وه، د رومانيي امير چې يو لک فوځ يې درلوده د روسيې سره مرسته وکړه، په دې جگړه کې روسي فوځ برلاسی وه، د روسي فوځ ټوله شمېره دوه نيم لکه شوه، هغوی د دريو کرښو په جوړولو سره عثمانيان محاصره کړل؛ خو عثمانيانو د عثمان پاشا په مشرۍ ډېره سخته مقابله کوله، د عثمانيانو شمېر ۵۰ زره وه؛ خو ډېر جرأت او کمال يې وښود، هغوی نه يوازې دفاع کوله، بلکې د هغوی د حملو مخنيوی يې هم کاوه، د عثمانيانو په زړه کې همدا خبره تېرېده، چې يا به بريالي کېږو او محاصره به له منځه وړو او يا به ټول شهيدان شو او د الله تعالی رضا به ترلاسه کړو.

عثمانيانو د عثمان پاشا په مشرۍ حملې کولې، زيات فوځيان يې شهيدان شوي وه... خو بيا هم يې د روسانو لومړۍ محاصروي کرښه ماته کړه، دويمه يې هم ماته کړه، د دښمن ډېر توپونه يې لاس ته ورغلي وه... کله چې يې د دريمې کرښې د ماتولو کوښښ کاوه، مسلمان مشر په همدې وخت لږ کې څه ټپي شو... هغه ښار ته د ننوتلو کوښښ کاوه؛ خو روسي فوځ ښار ته داخل شوی وه، دښمن د څلور خواوو څخه اورونه وروړل، پای عثمانيان مجبور شول، چې تسليم شي. دا پېښه په ۱۸۷۷ ز کال کې رامنځته شوه او عثماني مشر (عثمان پاشا) هم وسله وغورځوله... عثمان پاشا يې په دېسمبر کې روس ته وليږه. (۸: ۴۶۰-۶۱)

سلطان عبدالحمید ثاني

د پليونا د ماتې وروسته د ترکي فوځ قوت کم شو، د ۱۸۷۸ ز کال د جنورۍ په ۲۰ روسي فوځ ادريا نیل ته ورسېد، په دې سره سلطان د سولي غوښتنه وکړه او د مارچ په ۳ مه يې د سان سټيفانو په تړون باندې لاسلیک وکړ. (۴: ۶۲۲)

د سان سټيفانو او برلين تړونونه

د سان سټيفانو تړون د سلطان عبدالحمید لخوا د روسانو سره لاسلیک شو، سلطان مجبور وه؛ ځکه چې روسان نور د سلطان پلازمېنې استنبول ته نږدې شوي وه او د ډاکټر صلابي د لیکنې له مخې د پلازمېنې نه یوازې پنځوس کیلومتره لرې وه.

ډاکټر صلابي لیکي.

روسي استازي له مخکې څخه لیکل شوي شرطونه راوړل او غوښتنه یې وکړه، چې دا باید لاسلیک شي، که چېرته یې لاسلیک نکړي؛ نو روسي فوځ به مخکې تګ شروع کړي او استنبول به ونیسي. عثماني دولت سره د لاسلیک پرته بله لاره نه وه. تړون لاندې مادې درلودې.

۱- توره بحیره سرحد وټاکل شو او ازاده یې اعلان کړه.

۲- سربیا ازاده (خودمختاره) اعلان شوه.

۳- بلغاریه هم ازاده اعلان شوه؛ خو سلطان ته به یو څه اندازه پیسې د باج په ډول ورکوي.

۴- د رومانوي دولت بشپړه ازادي.

۵- عثماني دولت به د ارمني، نصراني او سرکس قومونو بشپړه ساتنه کوي.

۶- عثماني دولت به د کریټ د جزیرې د نصرانیانو د حالت د ښه کولو لپاره اقدامات کوي.

سلطان عبدالحميد ثاني

۷- عثماني دولت به د جگړې ۲۵۰ ميليونه د سرو زور لېږي تاوان ورکوي، که روس و غواړي؛ نو د دې پيسو په بدل کې ځينې سيمې په خپله ولکه راوستی هم شي.

۸- باسفورس او دردا نيل به د جگړې او سولې په دواړو حالاتو کې روسي فوځ ته خلاصې وي.

۹- د بلغاريې مسلمان اوسېدونکي چې هر خوا و غواړي، هجرت کولای شي.

په دې تړون باندې د ۱۸۷۸ ز کال د مارچ په ۳ مه لاسليک وشو، کله چې د عثماني دولت لخوا صفوت پاشا په دې تړون باندې لاسليک کاوه؛ نو سترگې يې د اوبنکو څخه ډکې وې، بنکاره ده، په دې تړون کې داسې شرطونه وه، چې د عثماني دولت د هلاکت سبب شول. (۸: ۴۶۲-۶۳)

د وتلي مؤرخ کيټل بي له نظره: دا تړون د روسيې لپاره يوه بې ساري بریا وه، روسيې د کریميا په جگړه کې بايللی ذلت او رسوايي بېرته جبران کړه، بالکان يې په خپله ولکه کې راوسته، بلغاريه يې د خاورې برخه شوه او په توره بحيره کې يې بيا لاس وهنه پېل شوه.

د بالکان په هېوادونو کې د روسيې د نفوذ پراخېدل او توره بحيره په بشپړ ډول د روسيې لاس ته ورتلل، د انگلستان د گټو سره په ټکر کې وه. د اتریش لپاره د روسيې د لاس لاندې د يوې ستري بلغاريې منځته راتگ د منلو نه وه... رومانيه هم د روسيې نه خفه وه؛ ځکه سربيا ترې روسيې اخيستي وه، د يونان سيمه (موناښتر) بلغاريې ته ورکړل شوې وه. اتریش او انگلستان تش لاس پاتې وه.

انگلستان په تړون باندې د دويم ځل غور (نظر ثاني) غوښتنه وکړه، انگلستان ويل، چې د ختيځ مسئله تل د اروپايي هېوادونو لخوا حل شوې ده، روسيه يې د حل کولو هېڅ حق نلري. (۴: ۶۲۳-۲۴)

خو، ډاکټر صلابي بيا په دې موضوع کې د انگلستان شاملول د سلطان عبدالحميد کار گڼي، هغه ليکي:

سلطان عبدالحميد ثاني

سلطان اصلاً په جگره کولو خوښ نه وه، هغه تړون تصديق نه کړ او د لوړې سطحې دپلوماتیکې هلې ځلې يې پېل کړې، تر څو بريالۍ شو، چې انگلستان د ځان ملگری کړي، د دې لپاره یو بل کنفرانس جوړ شو، چې د برلین کنفرانس نومېږي. هدف ترې دا وه، چې یو خوا د سان سټيفانو د تړون اغېز کم کړي او بلخوا روسیه د انگلستان نه وويروي، تر څو روسیه جگره ونکړي. دې کنفرانس عثماني دولت ته لږ ګټه وکړه او د مخکيني تړون په نسبت يې تاوان کم وه. (۸: ۴۶۳)

د سان سټيفانو په تړون باندې د دویم ځل غور کولو لپاره د ټولو اروپايي هېوادونو کنفرانس په برلین کې د جون په ۱۳-۱۸۷۸ ز کال کې پېل شو. بسمارک يې مشري کوله، چې د یوه ایماندار دلال دنده يې سرته ورسوله، د ډیزرائيلي په څېر یو چالاکه سیاستوال د انگلستان نمائنده وه، د دې کنفرانس موخه د ترکیې بڼه والی غوښتل نه ول؛ بلکې د سان سټيفانو تړون د انگلستان او استریا د ګټو سره برابرول يې موخه وه، د جولای په ۱۳ په دې تړون باندې لاسلیکونه وشول. (۴: ۶۲۴)

د برلین تړون د لاندې مادو په اساس لاسلیک شو.

- ۱- د بلغاریې خودمختاري ومنل شوه او حدود يې تغیر شول.
- ۲- د یونان سرحد د شمال خواته لږ پراخه کړل شو؛ خو په دې ټول پوهېدل، چې یونان په جگره کې ښکېل نه وه او د سان سټيفانو د تړون پورې يې اړه نه درلوده.
- ۳- بوسنیا او هرزګونیا يې د استریا پورې ونښلول.
- ۴- بسارابیا يې د رومانیې نه جلا کړه او د روسیې پورې ونښلول شوه.
- ۵- سربیا او توره بحیره خودمختاره اعلان شوه.
- ۶- د جګړې تاوان، چې ۲۵۰ میلیونه د سرو زرو لېرې وه، په ترکیه پرېښودل شو.

سلطان عبدالحمید ثاني

۷- په عثماني دولت باندې دا ومنل شوه، چې په محکمو کې به د هر ډول مذهب او ملت لرونکو خلکو شاهدي مني.

۸- د کریت په جزیره کې به د نصرانیانو د فلاح او ښه والي لپاره کار کړي.

د جرمني بسمارک ځکه د دې کنفرانس د جوړېدو غوښتنه وکړه، چې د روسیې او انگلستان جگړه ټولې اروپا ته خپره نشي او د جرمني یووالي ته زیان ونه رسیږي، ځکه د چې د جرمني د یووالي لپاره ډېر کوشنې شوي وه. هغه (بسمارک) ستر هېوادونه دې کنفرانس ته راوغوښتل، تر څو د سان سټیفانو په تړون باندې بیا غور وکړي او د روسیې او ترکیې تر منځ د پېښ شوي جنګ د پایلو په اړه پرېکړه وکړي. (۸: ۴۶۴)

د انگلستان سره اړیکې

د انگلستان او عثماني ترکیې تر منځ اړیکې زیاتره وخت د انگلستان د گټو پورې تړلې وې. انگلستان به زیاتره وخت د روسیې په مقابل کې د ترکیې د دریځ ملاتړ کاوه، تر دې چې د کریمیا په جگړه کې یې د ترکیې په ملاتړ جگړې ته ودانگل او روسیې ته یې ماتې ورکړه.

لکه مخکې چې مو ورته اشاره وکړه، د سان سټیفانو په تړون کې ترکیې ته ډېر زیان اوښتی وه، چې دغه زیان په بالکانو کې د انگلستان نفوذ هم تر پوښتنې لاندې راوستی وه، هماغه وه، چې انگلستان په دغه تړون باندې د بیا غور کولو غوښتنه وکړه او د برلین کنفرانس جوړ شو، په کومو سیمو کې چې ترکیې نفوذ درلود او په سان سټیفانو تړون کې روسیې ته پرېښودل شوي وې، د برلین کنفرانس نه وروسته د روسیې د نفوذ له ساحې ووتې او د انگلستان نفوذ په کې پیاوړی شو.

دا چې ولې انگلستان په ترکیه او شاوخوا سیمو (بالکان هېوادونو) کې د روسیې نفوذ نه خوښوه، په دې اړه پروفیسر انصارالحسن داسې لیکي:

سلطان عبدالحمید ثاني

انگلستان په ترکیه کې د روسیې اغېز نه خوښووه. انگلستان غوښتل، چې د روسیې په مقابل کې باید ترکیه د یوه خنډ په شکل شتون ولري؛ ځکه دا (خنډ) په لوی هند او د روم په بحیره کې د انگلستان د موجودیت لپاره ډېر مهم وه. د دانیال په دره او په قسطنطنیه باندې د ترکیې حاکمیت ځکه مهم وه، تر څو هند ته بحري تلونکي لاره په امن وي. (۴: ۳۷۳)

د فلسطین په اړه یې پالیسي

فلسطین د دویم راشد خلیفه په وخت کې د مسلمانانو لخوا فتحه شو. د صلیبي جگړو په اوږدو کې د لږ وخت لپاره صلیبي لښکرو ونیوه؛ خو بیا سلطان صلاح الدین ایوبي بېرته ازاد کړ او د خپلې ولکې لاندې یې راوست... په ۱۵۱۸ ز کال کې د حرمینو کلي گاني عثماني سلطان لومړي سلیم ته وسپارل شوې او په مستقیم ډول د عثماني امپراتورۍ د واک لاندې راغلل. د څو پېړیو وروسته یهودانو یو ځل بیا د فلسطین د نیولو کوښښ پیل کړ.

یهودان په نړۍ کې تیت او پرک پراته وه، زیاتره یې په لوېدیځ کې اوسېدل، دوی یو ځانگړی یهودي دولت نه درلود، هماغه وه، چې د ۱۹مې پېړۍ په اوږدو کې یې د یوه جلا او خپلواک یهودي دولت د جوړولو لپاره هڅې پیل کړې. فلسطین په دغه وخت کې د عثماني امپراتورۍ د ولکې لاندې وه. ماسوني یهودانو د لومړي ځل لپاره خپل نمائنده قره صو سلطان عبدالحمید ته ور ولېږه، چې د هغه نه د فلسطین د لاسته راوړلو غوښتنه وکړي، تر څو هلته یهودان د ځان لپاره مستقل دولت جوړ کړي؛ خو سلطان د هغه غوښتنه رد کړه.

عبدالله ناصح علوان په خپل کتاب کې سلطان ته د قره صو د ورتگ او د سلطان د ځواب په اړه داسې لیکي:

د یهودانو لومړنی اقدام داسې پیل شو، چې یهودیانو فلسطین ته د رسېدو او په هغه باندې د قابض کېدو طرحه یې جوړه کړه او په دې لړ کې یې لومړنی اقدام دا وکړ، چې د یهودو تر ټولو ستر بډای (قره صو) چې د ماسوني گوند د مشرانو څخه

سلطان عبدالحميد ثاني

هم وه، سلطان عبدالحميد ته يې د استازي په توگه ور واستوه او سلطان ته د وروستلو دپاره يې واسطه (عارف بيگ) شو، کله چې قره صو د سلطان عبدالحميد دربار ته ورغی؛ نو په صراحت سره يې ورته وويل، چې زه د ماسوني استازی یم، چې ستاسې عالي حضور ته را استول شوی یم او پينځه ميليونه طلايي لبرې مو ستاسې شخصي خزانې ته راوړي او سل ميليونه طلايي لبرې مو ستاسو بيت المال ته د بلا سوده پور په توگه درته راوړي، په شرط د دې چې موږ ته په فلسطين کې څه امتيازات راکړئ.

دا خبرې چې کله سلطان عبدالحميد واورېدلې، د مخ بڼه يې بدله شوه او د قهر او غوسې نښې يې په څېره کې څرگندې شوې او هغه سړي ته چې دغه يهودي يې ور وستی وه، مخ ور واړوه او ورته يې وويل، چې: آيا ته پوهېږې، چې دغه خنزير څه غواړي؟ بيا يې قره صو ته مخ ور واړوه او په ډېر لوړ اواز او غضبناکه لهجه يې ورته وويل، چې: رانه ووزه اې سپکه او ذليله. (۱۱: ۱۳)

ډاکټر توفيق الواعي هم دې ته ورته کيسه کوي؛ خو هغه د عارف بيگ نوم کمال بک ليکلی دی، چې کېدای شي، موخه يې ترې هماغه عارف بيگ وي.

سلطان د قره صو غوښتنه رد کړه او هغه يې بېرته وشړه؛ خو يهودان په ارام نشول. په ۱۸۹۷ ز کال کې يې خپل مشهور سياستوال او ستر يهودي مفکر هرتزل بيا ور ولېږه، تر څو د سلطان نه بيا د فلسطين غوښتنه وکړي او هلته د ځان لپاره مستقل يهودي دولت جوړ کړي، د هرتزل سره يو يهودي ملا موسی ليفي هم ملگری وه؛ خو دا حل هم سلطان د هرتزل غوښتنه رد کړه او نا هيلې يې ولېږه.

ډاکټر توفيق الواعي د هرتزل د غوښتنې په باره کې د سلطان عبدالحميد ځواب داسې ليکي:

.... سلطان په غصه شو او په چيغه سره يې وويل: د وطن ځمکې نه پلورل کيږي، هغه ملکونه چې د وینو په بدل کې تر لاسه شوي نه پلورل کيږي؛ مگر په هماغه ارزښت سره.

سلطان عبدالحمید ثاني

هرتزل د یاداشت په خپله کتابچه کې له سلطان عبدالحمید سره د ملاقات په ترڅ کې د هغه له خبرو دغه وینا نقل کړې، هغه لیکي: او ماته سلطان عبدالحمید نصیحت وکړ، چې په دغه لاره کې بل هېڅ قدم وانه خلم؛ ځکه دی نه غواړي، چې د فلسطین له یوې لوبښت ځمکې څخه تېر شي؛ ځکه هغه د ده ملکیت نه دی، بلکې هغه د هغه اسلامي امت ملکیت دی، چې د هغې لپاره یې جگړه کړې ده او د همدغې ځمکې خاورې یې د هغې د بچیانو په وینو لندې کړې دي. همدارنګه یې ماته نصیحت وکړ، چې: یهودان دې په میلیونونو پیسې وساتي (یانې زه یې نه غواړم) او ویې ویل: که یوه ورځ زما امپراتوري تجزیه شوه؛ نو تاسې به یې له پیسو پرته اخلئ؛ خو دا چې زه ژوندی وم؛ نو زما په بدن کې د چارې کارول په ما باندې له دې څخه ډېر اسانه دي، چې زه فلسطین ووینم، چې زما له امپراتورۍ څخه جلا شوی دی او دا ناشونی کار دی. (۶: ۲۳۵-۲۳۶)

دا وه، د سلطان عبدالحمید ثاني پالیسي او نظر د فلسطین په اړه، چې درلوده یې، د هغه د واکمنۍ تر پایه پورې فلسطین د عثماني واکمنۍ د واک لاندې پاتې شو او په ډېره مېړانه یې د یهودي توطئو سره مقابله وکړه، فلسطین یې وساته؛ خو یهودو په ارامه پرېښود، حکومت یې پرې چپه کړ، چې له ده وروسته یې وکولای شول، په اسانۍ سره فلسطین تر لاسه کړي.

پان اسلامیزم

اسلام د یوه دین په توګه د لومړي سره ټول مسلمانان اتحاد او یووالي ته رابولي دي، په دوی کې یې هر ډول نژادي، قومي، ژبني او نورې برترۍ منع ګرځولي دي او د برترۍ معیار یې ورته تقوا ټاکلی دی، چې د دې خبرې ذکر د قران شریف په ګڼو آیاتونو او د احادیثو په مبارکو کتابونو کې شوی دی.

د اسلام په پېل کې د راشده خلفاوو د خلافت پر مهال ټول مسلمانان د یوه خليفه او امام د مشرۍ لاندې راټول ول. وروسته چې د اسلامي حکومت ساحه لویه او پراخه شوه؛ نو حکومتونه هم ډېر او مختلف شول، مسلمانان د ډېرو حکومتونو لرونکي شول. د ۱۷ مې، ۱۸ مې او ۱۹ مې زیږدي پېړیو په اوږدو کې غریبانو

سلطان عبدالحمید ثاني

وکولای شول، چې ځینې مسلمان هېوادونه ونیسي او په مستقیم یا غیر مستقیم ډول یې د خپل اغېز لاندې راولي.

عثمانيان چې د وسلو او مهماتو له پلوه کمزوري ول، نه یې شو کولای، چې د هغوی سره جگړې وکړي او خپلې دلاسه ورکړل شوې سیمې بېرته ونیسي؛ ځکه چې عثماني دولت ډېر کوچنی او کمزوری شوی وه، بلخوا د اسلامي نړۍ زیات شمېر مسلمان هېوادونه یا خپلواک وه او یا لکه د لوی هند په څېر د انگریزي بنکېلاک د ولکې لاندې ول. شمالي افریقا کې فرانسې یو شمېر سیمې لاندې کړې وې. خو، یوازې انگریز او فرانسه نه ول، چې عثماني خلافت ته یې ستونزې جوړولې او هېوادونه یې لاندې کول، بلکې روسیه هم د دې سترې لوبې وتلې لوبغاړې وه، روسیې په بالکانو کې د عثماني خلافت د واک لاندې سیمو کې خلک شورش ته هڅول، د عثمانيانو سره یې جگړې کولې او هڅه یې کوله، چې عثماني خلافت له منځه یوسي، د خلافت د له منځه وړلو فکر د ۱۸ مې ز پېړۍ په لومړیو د روسي لوی پتر لخوا د روسانو په غوږونو کې پو شوی وه. په همدې ډول روسانو د بخارا، سمرقند، قفقاز، افغانستان او شاوخوا نورو مسلمانو هېوادونو نیولو ته هم لاس ور اوږد کړی وه.

په ۱۹ مې او ورپسې پېړۍ کې یو شمېر مسلمان مفکرین رامنځته شول، چې د نړۍ ټول مسلمانان په ځانگړي ډول مشران یې اتحاد او یووالي ته رابلل، دوی یې د لوېدیځ د استعمار د زیانونو نه ویرول او تأکید یې پرې کاوه، چې په خپلو کې سره یو شي، لاسونه سره ورکړي او د لوېدیځ استعمار پر ضد یوه ځانگړې، قوي او خپلواکه سیاسي او نظامي ټلواله جوړه کړي. همدغه فکر ته د پان اسلامېزم نوم ورکړل شوی دی، چې مانا یې د مسلمانانو یووالی (اتحاد المسلمین) ده.

دا چې د دې فکر لومړی رامنځته کوونکی یا په اصطلاح مجدد څوک دی، په دې اړه ما دوه مختلف نظریات ولوستل.

د تاریخ ترکیبي لیکوالان لیکي:

سلطان عبدالحميد ثاني

که د اسلامي نړۍ د سياسي يووالي لپاره د لومړني کوښښ په اړه مالومات وکړل شي؛ نو هغه شاه ولي الله وه، چې په خپل کتاب (حجة الله البالغه) کې يې په ټولې اسلامي نړۍ باندې تاکيد کړی، چې په يوې کړنلارې (منشور) سره راتول شي او د اسلام د لوړوالي لپاره کار وکړي. (۹: ۲۷۹)

خو، د معاصر نړيوال اسلامي خوځښت بنسټ ايښودونکی بې له شکه، چې افغان سيد جمال الدين دی، د هغه د کوښښونو له امله وه، چې په اسلامي نړۍ کې يوه ويښتيا او د يووالي فکر رامنځته شو. د افغان سيد سفرونه، تقريرونه، ليکنې او مبارزه وه، چې ختيځ يې د لوېديز د استعمار او کلتوري يرغل نه خبر کړ، دا فکر يې ورکړ، چې د هغوی د اخلاقو او کلتور پر ځای د هغوی د سائنس او ټکنالوجۍ سره مينه وکړي.

استاد مرتضی مطهری ليکي:

شک نشته، چې د وروستيو سلو کلو د خوځښتونو راخوټوونکی علامه سيد جمال الدين افغاني وه، چې په اسلامي نړۍ کې يې راويښونه پېل کړه او د مسلمانانو ټولنيز دردونه يې په ځانگړې واقع بينۍ بيان او د سمونې لار يې وښوده. (۵: ۱۰)

کله، چې د اسلامي يووالي او نړيوال اسلامي فکر د رامنځته کېدو خبره کيږي؛ نو د افغان سيد جمال الدين نوم يې په سر کې ذکر کيږي. هغه افغان سيد وه، چې اسلامي فکر يې را ژوندی کړ، مسلمانان يې د لوېديز د استعمار نه وويړول، هغوی ته يې ور وښوده، چې استعمار د مسلمانانو د وروسته پاتې والي اصلي لامل دی. مسلمانان يې په دې پوه کړل، چې مسلمانان بايد د لوېديز د اخلاقو او کلتور پر ځان د هغوی د سائنس او ټکنالوجۍ سره مينه ولري، د هغوی د کلتور او ژوند د مادي فکر له خپلولو څخه ډډه وکړي.

محمد ابوريه ليکي:

يواځينی هدف چې سيد يې په لاسته راوړلو کې ډېر زيار ويسته او په دغه لاره کې د ډېرو ستونزو سره مخ شو، هغه د اسلامي هېوادونو د خلکو د ژوند د سطحې

سلطان عبدالحمید ثاني

لوړول، یووالی د ورورولۍ رامنځته کول او د مسلمانانو د برابرۍ لپاره کار کول وه. (۲: ۵۵)

ډاکټر محمد صلابي لیکي:

د سلطان عبدالحمید د حکومت په اوږدو کې په لومړي ځل د اسلامي یووالي فکر رامنځته شو او په ۱۸۷۶ ز کال کې چې سلطان عبدالحمید په تخت باندې کېناست؛ نو د یوه تحریک (خوځښت) بڼه یې خپله کړه، کله چې سلطان عبدالحمید لږ ارام شو او د غرب خپلیو ذهنونو نه یې خلاصون ترلاسه کړ او واک یې په بشپړ ډول په لاس کې ونیوه؛ نو د اسلامي یووالي (پان اسلامېزم) د فکر په پلي کولو یې پیل وکړ. (۸: ۴۶۵)

سید جمال الدین افغان په ترکیه کې د اوسېدو پر مهال د لومړي ځل لپاره دغه فکر رامنځته کړ، چې مسلمانان باید د لوېدیځ د استعمار او د روسیې د پراختیا غوښتنې پر وړاندې یوه قوي سیاسي او نظامي جبهه جوړه کړي. عثماني خلیفه لیدل، چې عثماني لویه امپراتوري یې د تجزیې د ستر خطر سره مخ ده؛ نو د افغان سید دغه نظر یې ومنه او د پلي کولو لپاره یې کوښښ پیل کړ، تر څو عثماني ستره امپراتوري د تجزیې څخه وساتي او هم د مسلمانانو د خلیفه نوم تر لاسه کړي.

ډاکټر شاه عبدالقیوم لیکي:

افغان سید چې له دغه نظر سره توافق درلود او د مسلمانانو تر منځ د اتحاد د رامنځته کولو هڅه یې کوله؛ نو په همدې خاطر کله، چې ترکیې ته راغی؛ نو د سلطان عبدالحمید په وړاندیز یې په هندوستان، افغانستان او مصر کې خپلو همفکرانو او دوستانو او همدا راز د عراق او ایران اهل تشیع علماوو ته پیغام ولېږه، تر څو د اسلام د خلیفه مقام ته د سلطان عبدالحمید د رسېدو لپاره لار هواره کړي او خپله همکاري ورسره وکړي (۱۸۹۲ ز). (۱۰: ۱۱۵)

سلطان عبدالحمید د پان اسلامېزم نظریه او فکر چې د افغان سید جمال الدین لخوا رامنځته شوی وه، خپل کړ او د هغه پواسطه یې غوښتل، چې عثماني اسلامي

سلطان عبدالحمید ثاني

امپراتوري د تجزيې څخه وژغوري، خپل ځان د ټولو مسلمانانو خليفه کړي او هم د دې نظريې په ملاتړ د روسيې د پراختيا غوښتنې او د انگليس او فرانسې استعماري سياست سره مبارزه وکړي؛ خو د سلطان دغه سپېڅلی ارمان د يهودي ماسوني ډلې او همفکرو په واسطه يې سرته رسېدو ته پرېښودل شو.

له واکه گوښه کول او پاتې ژوند يې

سلطان عبدالحمید ثاني د عثماني خلافت ۳۴ م واکمن وه. د ده پر ضد د ځوانو ترکانو يو خوځښت د تېرې پېړۍ په اتيايمو او نوي يمو کلونو کې رامنځته شو، دوی د يووالي او پرمختگ په نوم يو گوند هم درلوده، چې وتلي ليکوال، مفکرين، ژورنالستان او روشنفکران يې غړي وه. دوی د سلطان د واکونو کمول غوښتل، دوی غوښتل، چې يو ډول مشروطه سلطنت بايد رامنځته او د سلطان واکونه محدود کړل شي. د يووالي او پرمختگ گوند د پخواني قانون پلي کول غوښتل او هم يې غوښتنه کوله، چې پارلمان ته بايد بيا د کار د پېلولو اجازه ورکړل شي.

ډېرو ليکوالانو او پوهانو دا خبره ثابته کړې ده، چې د دې خوځښت زياترو غړو د ماسوني يهودي خوځښت سره فکري يووالی درلوده، د هغوی په اشارو يې کارونه سرته رسول، د هغوی لپاره يې د سلطان پر ضد کودتا وکړه او له واکه يې گوښه کړ.

د يووالي او پرمختگ د گوند د خوځښت په تحريک کې د ماسوني يهودانو رول وتلي عرب مؤرخ دوکتور علي محمد صلابي هم ذکر کړی دی. هغه ليکي:

.... د سلطان خبر رسوونکي ادارې هغه د دې خوځښت نه خبر کړی وه او بشپړ مالومات يې ورکړي وه؛ خو اوس دا خوځښت ډېر پياوړی شوی وه او غړي يې په ولکه کې راوستل ډېر ستونزمن کار وه، د هغوی حوصلي ډېرې لوړې وې، هغوی د سلانيک، مناسترا او د سوسن د سيمو خلک چمتو کړي ول، چې د قانون د پلي کولو لپاره غږ لوړ کړي او هم پارلمان ته د کار د پېلولو د اجازې غوښتنه وکړي. دا پېښه د ۱۹۰۸ ز کال په جولايي کې رامنځته شوه. ډېر لاملونه شته، چې

سلطان عبدالحميد ثاني

ولې په دې وخت کې د يووالي او پرمختګ گوند سلطان عبدالحميد له واکه گوښه نه کړ؟ چې يو څو يې دلته لیکو.

۱- په ۱۹۰۸ ز کال کې د يووالي او پرمختګ د گوند سره پوره قوت موجود نه وه.

۲- سلطان عبدالحميد د هغوی په اړه نرمه پالیسي خپله کړې وه، د هغوی د غوښتنو احترام يې وکړ او د قانون پلي کول يې اعلان کړل.

۳- عثماني قوم د سلطان سره ډېره مينه درلوده. د يووالي او پرمختګ د گوند په کمېټه کې دا جرأت موجود نه وه، چې د فوځ دننه د سلطان پر ضد پروپاګند وکړي؛ ځکه فوځ د سلطان ډېر زيات احترام کاوه.

خو، وروسته د ۱۹۰۸ ز کال د اپرېل په مياشت کې ځوانو ترکانو د سلطان عبدالحميد ثاني پر ضد بغاوت پېل کړ او هغه يې د اپرېل په ۲۶ مه د شيخ الاسلام د فتوی په اساس له واکه گوښه کړ.

نسیم احمد ليکي:

سلطان په ۱۹۰۸ ز کال کې بېرته د قانون د پلي کولو اعلان وکړ، د قانوني مجلس د احیاء کولو وروسته سلطان يو ځل بيا د قانون لغوه کولو فکر وکړ. په ۱۹۰۹ ز کال کې د حيدر پاشا لخوا د ريل گاډي د پټلۍ د يوه ترمینل د پرانستلو پر مهال د فوځ يوې برخې د شريعت په نوم د دې قانون پر ضد ودرېدل او په قسطنطينيه کې يې د يووالي او پرمختګ د گوند څو غړي ووژل، په دې سره محمود شوکت پاشا د سلانيک نه فوځ راوسته، قسطنطيني ته راغی، باغيان يې وټکول او مشران يې ورته په دار وځړول، د شيخ الاسلام نه يې د سلطان د معزولۍ فتوا د ۱۹۰۹ ز کال د اپرېل په ۲۶ راواخيسته او د قانوني مجلس (پارلمان) لخوا يې تائيد کړه او سلطان يې له تخته کوز کړ، سلطان يې د يلدز د قصر نه سلانيک ته ولېږه او هلته يې په قصرالجيش کې نظر بند کړ، چې وروسته د ۱۹۱۸ ز کال د فبرورۍ په ۱۱ مه ومړ. (۳: ۱۰۵)

خوان ترکان

لکه مخکې چې مو ورته اشاره وکړه، د یووالي او پرمختګ ګوند وکولای شول، چې سلطان عبدالحمید له سلطنته کوز کړي او واک په خپل لاس کې ونیسي. ځوان ترکان د همدغه یووالي او پرمختګ د ګوند غړي ول، چې د ۱۹ مې پېړۍ په وروستیو کې یې لومړی پټ او وروسته په ښکاره ډول فعالیت کاوه. ډېری غړي یې د سلطان لخوا تبعید شوي او ځینې بندیان شوي هم وه.

ډاکټر محمد صلابي لیکي:

د نولسمې پېړۍ په نیمایي کې د عثماني قوم هغه ځوانان چې لیک او لوست یې کولای شو، د فرانسې د انقلاب د هغو افکارو نه، چې په پایله کې یې په فرانسه کې جمهوري نظام، قومیت او سیکولریزم په څېر افکار رامنځته شوي وه، ډېر اغېزمن شوي وه. دا خلک د ایټالېي د هغه قومي خوځښت نه هم اغېزمن شوي وه، چې مشري یې مازیني کوله... د ۱۸۶۵ ز کال په اوږدو کې د عثماني قوم دې لوستو خلکو د استنبول د یوې لرې پرتې سیمې بلګراد په یوه باغ کې په یوه موضوع باندې خبرې کولې.

دې خلکو چې په کومه موضوع باندې خبرې کولې، د سیاست سره یې اړیکه درلوده، کله چې دوی د بن څخه بهر راوتل؛ نو د یوې پټې ټولنې د جوړېدو پر پېکره یې کړې وه، هماغسې لکه په ۱۸۳۱ ز کال کې چې د ایټالېي مازیني یې اساس ایښی وه او موخه یې دا وه، چې د جمهوریت د بیرغ لاندې د ایټالېي یووالی رامنځته کړي. د ترکیې دې ځوانانو د خپلې ټولنې نوم (اتفاق الحمیت) کېښود، په دې ځوانانو کې هغه شاعر هم موجود وه، چې وروسته یې ډېر شهرت ترلاسه کړ (نامق کمال). دې خلکو فکر وکړ، چې لومړی کار باید دا وي، چې د ټولنې خلک باید د خپلو سیاسي حقوقو څخه خبر شي او چمتو شي، چې د لاسته راوړلو لپاره یې کوښښ وکړي. په دې ډول نصراني ټولنې، چې د عثماني دولت څخه یې د جلا والي غوښتنه کوله او نورو هېوادونو ته یې د مداخلې زمینه برابروله، د هغوی مخه به ونیول شي او د بهر نه د مرستو بهانه به یې هم پای ته ورسېږي. دې خلکو فکر کاوه،

سلطان عبدالحمید ثاني

هېواد چې د کومو حالاتو سره مخ دی، د دې حالاتو (خرابو حالاتو) څخه د وتو یوازینی لاره یې د جمهوري نظام منځته راوړل دي. (۸: ۴۹۷-۹۸)

ځوان ترکان څوک وه ؟ د تاریخ ترکیې لیکوالان دې پوښتنې ته داسې ځواب ورکوي.

ځوان ترکان تعلیم یافته، ذهین، سنجیده او وطنپرست وه، په هغوی کې فوځیان او ښاري خلک شامل ول، ځینو ځوانو ترکانو د اروپا سیاحت کړی وه او د هغوی د افکارو او قانون ژوره مطالعه یې کړې وه. هغه څه چې ورته گټور او ښه ښکاره شوي وه، ترې اخذ یې کړل. (۹: ۳۰۴)

ابوالحسن علي ندوي د خپل مشهور کتاب (په اسلامي نړۍ کې د اسلام او لوېديز والي کړکېچ) په یوه لمنلیک کې د خالده ادیب خانم (چې د دې خوځښت غړې وه) د کتاب په حواله د ځوانو ترکانو په اړه داسې لیکي:

د اتحاد او پرمختګ د مجلس ځوانان کم رتبه حکومتي مأمورین او یا پوځي افسران وو، په لومړي سر کې په هغوی کې یو کس هم داسې نه وه، چې غوره علمي پوهه یې لرلای او د تحلیل او تنقید پر وسیله د نوې او پخوانۍ زمانې په فرق پوه شي؛ خو دغه خلک له ملت سره ډېر نږدې او د هېواد اصلي اوسېدونکي وو، زیات شمېر په کې د مقدونيې اوسېدونکي وو، چې په واقعیت خوښونه او بې رحمۍ کې مشهور وو او د خپل مقصد د لاسته راوړلو لپاره تر هر څه تېریدای شو، ګواکې چې هغوی ډېر لوړ اهداف لرل او له همدې لامله یې هر ډول وسایل په اسانۍ سره استعمالول. (۱: ۶۶)

د ابراهیم افندي، نامق کمال، ضیاء گوگ الپ، خالده ادیب خانم او نورو په څېر پوه او مفکر اشخاص په کې شامل ول، ابراهیم شناسي افندي د ځوانو ترکانو د خوځښت بنسټ ایښودونکی ګڼل کیږي. دوی ټول د لوېديز د سیاسي، اقتصادي او ټولنیزو فلسفو او نظامونو نه اغېزمن شوي ول، دوی غوښتل، چې ترکیه باید د لوېديز دغه سیاسي او ټولنیزې فلسفې په بشپړ ډول خپلې کړي.

سلطان عبدالحميد ثاني

ضياء گوگ الپ (۱۸۷۵-۱۹۲۴ ز) د يووالي او پرمختگ د ټولنې ستر مفکر او فعال غړی وه، دی د لوېديز تمدن د بشپړ پلي کولو غوښتونکی وه.

ابوالحسن ندوي د ضياء گوگ الپ د يوه ليکل شوي مضمون په حواله ليکي:

موږ به خامخا له دوو نه يوه لاره ټاکو، يا بايد لوېديز تمدن ومنو او يا بايد د لوېديز ځواکونو غلامني ومنو، موږ ته يوه خبره فيصله کول ضروري دي، پر موږ لازم دي، چې د خپلې ازادۍ لپاره پر لوېديز تمدن خپل اقتدار قايم کړو. (۱: ۷۲)

ابوالحسن ندوي دا هم ليکلي، چې ضياء گوگ الپ د اتاترک د واکمنۍ په لومړيو کې مړ شو، ولې د اتاترک په اصلاحاتو کې هغه څه موندل کيږي، چې ضياء گوگ الپ يې غوښتنه کوله او د هغو غوښتنو په اړه يې ليکل کړي وه.

نامق کمال هم د ځوانو ترکانو وتلی شخص وه، دی يو معتدل ځوان ترکي بلل شوی دی.

ابوالحسن ندوي په خپل کتاب د نامق کمال په اړه وتلي ليکوال برنارډ ليويس نظر داسې ليکي:

د خپلې هېواد پالنې او ازاد خیالي سره سره نامق کمال رښتونی او جذباتي مسلمان وه، د هغه په مضامينو کې چې د کوم مورني هېواد (ترکيې) يادونه راځي، که څه هم بنسټ يې د ډلې يا فرقې په ځای سيمه ده؛ خو د هغه فکر په دې باب دومره سوچه اسلامي دی، لکه څنگه چې د عثماني سلطنت وه، هغه په خپل ټول ژوندانه کې د اسلامي ارزښتناکو عقايدو او روايتو پيرو وه، هغه زياتره د خپلو گوندونو پر مشرانو او قائدینو ډېر تند او تېز انتقاد کاوه، چې هغوی د پخوانيو اسلامي رواياتو په ساتلو کې ناکام شوي او له اروپا نه يې نوي افکار او ادارې وارد کړي دي. (۱: ۷۸)

که د ځوانو ترکانو د ټولو مخکښو نظريات په ژور ډول ولوستل شي؛ نو په خپلو کې سره لږ څه توپير لري. لکه پورته چې وليدل شول، د ضياء گوگ الپ او نامق کمال د نظرياتو تر منځ هم ژور توپير شتون لري.

سلطان عبدالحميد ثاني

حُينې خُوانو ترکانو غوښتل، چې د ترکيې ټول سياسي، اقتصادي او ټولنيز نظام بايد د لوېديز په ډول جوړ شي، زياترو يې د لوېديز تمدن د نړۍ د يوازيني تمدن په توګه قبول کړی وه او غوښتل يې چې ترکيه بايد په بشپړ ډول د لوېديز په ډول جوړه شي، خلافت بايد له منځه يوړل شي او د اسلامي نظام پر ځای دې جمهوري نظام رامنځته شي، دوی د ترکي نیشنلېزم ملاتړي ول. خو داسې اشخاص هم په کې ول، چې د لوېديز د پرمختګونو سره يې مينه درلوده، د هغوی د سائنس او پرمختګونو د خپلولو او هېواد ته د راوړو غوښتنه يې کوله؛ خو د لوېديز د اخلاقو او کلتور پر ځای يې اسلامي اخلاقو ته ترجيح ورکوله، د لوېديز د سياسي نظام او اقتصادي نظام پر ځای يې اسلامي نظام غوښته، دې ډلې د اسلامي خلافت د پايښت غوښتنه کوله او نه يې غوښتل، چې خلافت له منځه لاړ شي او ترکيه په يوه کوچني هېواد باندې بدله شي. د خُوانو ترکانو د حکومت درې مشرانو په همدغه ډول حکومت وکړ او تر پایه پورې يې د عثماني اسلامي امپراتورۍ د ټوټې کېدو مخه ونيوله؛ خو د لومړۍ نړيوالې جګړې په پيلېدو سره د نړۍ نقشه بدله شوه.

د خُوانو ترکانو د حکومت او د لومړۍ نړيوالې جګړې په اوږدو کې همدغه دوه نظريې په ترکيه کې موجودې وې، چې پای پرې هغه څوک بريالي شول، چې د ترکي نیشنلېزم غوښتنه يې کوله، هغوی د دې پر ځای چې عثماني امپراتوري قوي او پراخه کړي، هغه يې ړنګه کړه او ترکيه يې د ډېرو هېوادونو د مشرۍ نه لاس په سر کړه.

اخيستليكونه:

- ۱- ندوي، ابوالحسن علي، په اسلامي نړۍ كې د اسلام او لوبډيز والي كركېچ، ژباړن، فضل مولا لتون، خپروونكي د الهدى نشراتي اداره، ۱۳۷۲.
- ۲- ابوريه، محمد، د سيد جمال الدين ژوند او سياسي هڅې، ژباړن، عمران فضل، گودر خپرونډيه ټولنه، جلال اباد ۱۳۹۱.
- ۳- احمد، نسيم، حجاز ريلوى عثماني ترك اور شريف مكه، الفصيل ناشر، لاهور ۲۰۱۰ اكتوبر.
- ۴- انصارالحسن، پروفيسر، تاريخ جديد يورپ ۱۷۸۹-۱۹۹۷، خپروونكي افتخار بت، دويم چاپ ۲۰۰۱.
- ۵- مطهري، استاد مرتضى، په وروستيو سلو كلو كې اسلامي خوځښتونو ته ځغلنده كتنه، خپرونكى؟ چاپ كال ۲۰۰۹.
- ۶- الواعي، ډاكټر توفيق، يهودان... ژباړن، عبدالحكيم امل، ميوند خپرونډيه ټولنه، پېښور، ۲۰۱۲.
- ۷- بخاري، سيد محمد فضل الله، لومړۍ نړيواله جگړه، ژباړن، زاهد خليلي، مومند خپرونډيه ټولنه جلال اباد، ۱۳۹۲.
- ۸- صلابي، دوكتور علي محمد، سلطنت عثمانيه، ژباړن، علامه ظفر اقبال كليار، ضياء القرآن پبلي كيشنز، لاهور، اگست ۲۰۰۸.
- ۹- عبدالباري، دلير خان، تاريخ تركيه، ايورنيو بك پبليس، لاهور، چاپ كال ؟.
- ۱۰- عبدالقيوم، ډاكټر شاه، سيد جمال الدين افغان شخصيت او افكار، ژباړن، سيد عبدالله پاچا، ميوند خپرونډيه ټولنه، پېښور، ۲۰۰۸.
- ۱۱- علوان، عبدالله ناصح، نشنلېزم هم بايد وپېژنو، ژباړن، زمر ك اباد، رفعت كتاب خپرولو ټولنه، ۲۰۰۵.

سلطان عبدالحميد ثاني

38

۱۲- عويس، دوكتور عبدالحليم، د اسلامي تمدن مراوې پاڼې، ژباړن، سلطان محمود صلاح، حكمت خپرندويه ټولنه، جلال اباد ۱۳۹۲.

۱۳- www.fgulen.com د وتلي تركي ليكوال او مفكر فتح الله گولن ويبپاڼه ده، چې د نړۍ په ډېرو ژبو د نوموړي ليكنې خپروي.

۱۴- www.islamichistory.com د پروفيسر ډاكټر نذير احمد ليكل شوې رساله.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library